

ความเห็นส่วนตัว
ของ นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๓/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ๒/๒๕๖๘

วันที่ ๘ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { ศาลอุทธรณ์ภาค ๗

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง

ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นางสุมนา ไพนุพงศ์) ในคดีหมายเลขดำ
ที่ สวอ ๑๒๕/๒๕๖๗ คดีหมายเลขแดงที่ ๓๑๒๖/๒๕๖๗ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ข้อเท็จจริงตามคำโต้แย้งของจำเลยและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

พนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องจำเลยต่อศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ว่า
ระหว่างวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๕ จำเลยปลูกสร้างอาคาร
หรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำเข้าไปบนชายหาดของทะเลอ่าวบ่อทองหลาง ในท้องที่ชายหาดแม่รำพึง หมู่ที่ ๕
ตำบลแม่รำพึง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นทะเลภายในน่านน้ำไทย อันเป็น
ทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า คิดเป็น
เนื้อที่ ๔๙๙.๒ ตารางเมตร ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่า
ภูมิภาคสาขาประจวบคีรีขันธ์ ในฐานะเจ้าท่า มีคำสั่งเป็นหนังสือแจ้งให้จำเลยรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง
ดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แต่จำเลยฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง
ดังกล่าว ในชั้นพิจารณาคดีจำเลยให้การรับสารภาพ ศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จึงมีคำพิพากษาว่า
จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๗
วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๑๘ ทวิ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๙๗ วรรคหนึ่ง การกระทำของ
จำเลยเป็นการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา
มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๒ เดือน ปรับ ๒๕๐,๖๐๐ บาท และให้ปรับจำเลยวันละ
ไม่เกินตารางเมตรละ ๕๐ บาท ของพื้นที่ ๔๙๙.๒ ตารางเมตร นับแต่วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕
จนถึงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๗ โทษจำคุกให้รอกการลงโทษไว้ ๑ ปี จำเลยอุทธรณ์คำพิพากษา

ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค ๗ จำเลยโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้ผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๗ หรือผู้ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑๗ แล้ว ปลุกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับ โดยคำนวณตามพื้นที่ของอาคารหรือสิ่งอื่นใดในอัตราไม่น้อยกว่าตารางเมตรละหนึ่งพันบาท แต่ไม่เกินตารางเมตรละสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และต้องระวางโทษปรับรายวันวันละไม่เกินตารางเมตรละสองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าท่าตามมาตรา ๑๑๘ ทวิวรรคหนึ่ง หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง โดยคำนวณตามพื้นที่ของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ศาลจะใช้เป็นฐานในการลงโทษปรับรายวันย้อนหลังไปก่อนวันที่ศาลมีคำพิพากษาชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยมีเหตุผลดังนี้

๑. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ บัญญัติให้เป็นความผิดและกำหนดโทษทางอาญาทันทีเมื่อพ้นระยะเวลาที่เจ้าท่ากำหนดในคำสั่งให้รื้อถอนหรือแก้ไขอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอันเป็นคำสั่งทางปกครอง ทั้งที่จำเลยมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ การที่บัญญัติให้เป็นความผิดอาญาและมีโทษทันทีโดยที่กระบวนการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองยังไม่ยุติ กระทบต่อสิทธิเสรีภาพของจำเลยในการใช้สิทธิตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครอง อีกทั้งมีบทบัญญัติมาตรา ๑๑๘ ทวิ ซึ่งเป็นมาตรการทางกฎหมายที่ให้อำนาจแก่เจ้าท่าในการเข้าไปรื้อถอนหรือแก้ไขอาคารหรือสิ่งอื่นใดเมื่อระยะเวลาที่เจ้าท่าสั่งให้รื้อถอนสิ้นสุดลง และเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ดำเนินการตามคำสั่ง เมื่อเจ้าท่ามีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือแก้ไขได้เองตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้ จึงไม่มีความจำเป็นต้องบัญญัติให้การฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าท่าเป็นความผิดอาญา บทบัญญัติดังกล่าวเป็นการบัญญัติกฎหมายอาญาโดยไม่จำเป็น ขัดต่อหลักนิติธรรมเป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และเป็นบทบัญญัติที่เป็นเครื่องมือให้เจ้าท่าเลือกปฏิบัติต่อบุคคลแตกต่างกันตามสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม โดยในรายที่มีสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำกว่าจะได้รับการปฏิบัติล่าช้า และการที่เจ้าท่าไม่ใช้อำนาจเข้าทำการรื้อถอนหรือแก้ไขทันทีทำให้จำเลยต้องเสียค่าปรับเป็นจำนวนมาก เนื่องจากการคำนวณค่าปรับตั้งแต่วันที่ฝ่าฝืนคำสั่งให้รื้อถอนหรือแก้ไข ทำให้จำเลยต้องกังวลกับจำนวนค่าปรับที่เพิ่มขึ้นตามระยะเวลา บทบัญญัติมาตรา ๑๑๘ ที่ให้ปรับรายวันจึงเป็นอุปสรรคขัดขวางการใช้สิทธิต่อสู้อำนาจของจำเลย

อันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในกระบวนการยุติธรรม ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๗ วรรคสาม

๒. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ มีองค์ประกอบความผิดสองประการ ได้แก่ ผู้กระทำผิดต้องเป็นผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๗ หรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑๗ แล้วปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต และผู้กระทำผิดต้องเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดโดยอาจเป็นผู้ครอบครองซึ่งรับโอนทางนิติกรรมหรือทางมรดก ดังนั้น หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ได้เป็นผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๗ หรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑๗ แล้วปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต หรือในทางกลับกัน หากผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๗ หรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑๗ แล้วปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต แต่ไม่ได้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใด ย่อมไม่ครบองค์ประกอบที่จะทำให้เกิดต้องรับผิด แต่บทบัญญัติมาตรา ๑๑๘ บัญญัติให้ต้องรับผิดอาญาด้วยชัดกับหลักความชัดเจนแน่นอนของกฎหมายอาญา และการที่ไม่สามารถใช้บังคับกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยการรับโอนได้ เพราะผู้รับโอนมิได้เป็นผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๗ หรือผู้ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑๗ แล้วปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต จึงเป็นกฎหมายที่ไม่อาจใช้บังคับเป็นการทั่วไป ชัดต่อหลักนิติธรรม ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคสอง

๓. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ กำหนดอัตราโทษปรับไว้ โดยบัญญัติว่า “... ต้องระวางโทษปรับรายวันวันละไม่เกินตารางเมตรละสองหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าท่าตามมาตรา ๑๑๘ ทวิ วรรคหนึ่ง หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง โดยคำนวณตามพื้นที่ของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว ...” เป็นการกำหนดอัตราโทษสูงกว่าอัตราโทษปรับสำหรับการกระทำความผิดบุกรุกที่ดินของรัฐตามกฎหมายอื่น เช่น ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๑๐๘ ทวิ วรรคหนึ่ง การกระทำความผิดบุกรุกที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ให้ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท แต่ถ้ากระทำเป็นเนื้อที่เกินกว่าห้าสิบไร่ ให้ระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ การกระทำความผิดบุกรุกป่า ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท แต่ถ้าหากเป็นเนื้อที่เกินกว่ายี่สิบห้าไร่ ต้องระวางโทษปรับหนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ กำหนดโทษทางอาญาเกินสมควรแก่การกระทำความผิด ไม่เป็นไปตามหลักความได้สัดส่วน ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง

๔. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ เป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อหลัก “บุคคลไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่ได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลา ที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษที่บัญญัติ ไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลา ที่กระทำความผิดมิได้” การที่บัญญัติระวางโทษปรับรายวันแก่เจ้าของ หรือผู้ครอบครองที่ฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๘ ทวิ วรรคหนึ่ง เป็นการบัญญัติให้ผู้ที่มิได้เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองโดยเพียงแต่เป็นผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๗ หรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑๗ แล้วปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต ต้องรับโทษตามบทบัญญัติดังกล่าวด้วย ทั้งที่ไม่มีบทบัญญัติให้การฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๘ ทวิ วรรคหนึ่ง เป็นความผิดอาญา แต่กลับมีการ กำหนดโทษไว้ตามมาตรา ๑๑๘ หากมิใช่เป็นผู้กระทำความผิดดังกล่าวแม้จะเป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองก็ไม่อาจรับโทษตามกฎหมายดังกล่าว เพราะไม่มีบทบัญญัติมาตราใดบัญญัติ ให้มีความผิด เป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อหลักบุคคลไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่ได้กระทำการอันกฎหมาย ที่ใช้อยู่ในเวลา ที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ จึงขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๙ จำเลยขอให้ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ส่งคำโต้แย้งดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒

ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ เห็นว่า จำเลยโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคสาม และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง ซึ่งศาลอุทธรณ์ภาค ๗ จะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย ดังกล่าวบังคับแก่คดี และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้ จึงส่ง คำโต้แย้งดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง จึงมีคำสั่งรับไว้พิจารณา

บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๒๖ การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าว ต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ

และจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุเหตุผลความจำเป็นในการจำกัด สิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย

กฎหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใด กรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง

มาตรา ๒๗ บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครอง ตามกฎหมายเท่าเทียมกัน

ฯลฯ

ฯลฯ

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมือง อันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือเหตุอื่นใด จะกระทำมิได้

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๒๘ บุคคลไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่ได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่ กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษที่บัญญัติ ไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำความผิดมิได้

ฯลฯ

ฯลฯ

๒. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

มาตรา ๑๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ และใต้น้ำ ของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชน ใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทยหรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับ อนุญาตจากเจ้าท่า

หลักเกณฑ์และวิธีการในการอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงโดยกฎกระทรวง ดังกล่าวจะต้องระบุลักษณะของอาคารและการล่วงล้ำที่พึงอนุญาตได้ไว้ให้ชัดแจ้งพร้อมทั้งระยะเวลาที่ จะต้องพิจารณาอนุญาตให้แล้วเสร็จด้วย

เมื่อผู้ขออนุญาตยื่นคำขอถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการและลักษณะที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ตามวรรคสองแล้ว เจ้าท่าต้องอนุญาตภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงดังกล่าว

มาตรา ๑๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๗ หรือผู้ใดได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑๗ แล้ว ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับ โดยคำนวณตามพื้นที่ของอาคารหรือสิ่งอื่นใดในอัตราไม่น้อยกว่าตารางเมตรละหนึ่งพันบาทแต่ไม่เกิน

ตารางเมตรละสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และต้องระวางโทษปรับรายวันวันละไม่เกินตารางเมตรละสองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าท่าตามมาตรา ๑๑๘ ทวิ วรรคหนึ่ง หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง โดยคำนวณตามพื้นที่ของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว

มาตรา ๑๑๘ ทวิ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๗ หรือผู้ใดได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑๗ แล้วปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต ให้เจ้าท่ามีคำสั่งเป็นหนังสือแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดดังกล่าวรื้อถอนหรือแก้ไขอาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้นให้เสร็จสิ้นโดยถูกต้อง ภายในระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใด ให้เจ้าท่าปิดคำสั่งดังกล่าวไว้ ณ อาคาร หรือสิ่งอื่นใดนั้น

เมื่อพ้นระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดดังกล่าว ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าท่า ให้เจ้าท่ามีอำนาจรื้อถอนหรือแก้ไขอาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้นได้ทันที และห้ามมิให้ผู้ใดใช้อาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนจนกว่าจะได้รื้อถอนหรือแก้ไขแล้วเสร็จ โดยเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้นต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทั้งหมดของเจ้าท่า ในกรณีที่ต้องรื้อถอนเพียงบางส่วน หากการรื้อถอนนั้นมีผลให้ส่วนที่ไม่ต้องรื้อถอนได้รับความเสียหายด้วยประการใด ถ้าการรื้อถอนนั้นได้กระทำตามวิธีที่วิญญูชนพึงกระทำแล้ว เจ้าท่าไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายดังกล่าว

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคสอง ให้เจ้าท่ามีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่อยู่ต่อเนืองกับอาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ต้องรื้อถอนหรือแก้ไขได้ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เว้นแต่ในกรณีที่ดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ก็ให้มีอำนาจดำเนินการต่อไปภายหลังพระอาทิตย์ตกได้

ในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดตามวรรคหนึ่ง เมื่อเจ้าท่าได้ดำเนินการรื้อถอนหรือแก้ไขอาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้นแล้ว ให้เจ้าท่ามีอำนาจยึดและเก็บรักษาไว้หรือขายและถือเงินไว้แทนได้ เมื่อหักค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนหรือแก้ไขและการขายแล้วเหลือเท่าใดให้ตกเป็นรายได้ของแผ่นดิน

ในการดำเนินการของเจ้าท่าตามมาตรา นี้ หากเจ้าท่าได้ปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริต เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้นจะเรียกร้องค่าเสียหายจากเจ้าท่ามิได้ และเจ้าท่าไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย แต่ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ได้รับความเสียหายที่จะเรียกร้องค่าเสียหายจากทางราชการตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคสาม และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือไม่

ความเห็น

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ เป็นกฎหมายที่มีเจตนารมณ์ในการห้ามมิให้มีการรุกล้ำลำน้ำหรือทางน้ำสาธารณะและห้ามปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำสาธารณะซึ่งประชาชนใช้ร่วมกัน การอนุญาตให้มีการรุกล้ำเป็นข้อยกเว้น โดยอนุญาตเท่าที่จำเป็นและสมควรที่จะอนุญาตได้ เพื่อประโยชน์ในการใช้ที่ดินของเจ้าของที่ดินริมน้ำในการใช้ทางสัญจรออกสู่ทางน้ำสาธารณะ หรือเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจการขนส่งทางน้ำของชุมชนหรือของรัฐ ซึ่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ และมาตรา ๑๑๘ ทวิ โดยมาตรา ๑๑๗ ระบุห้ามและกำหนดลักษณะการกระทำที่จะถือว่าเป็นการล่วงล้ำลำน้ำให้ครอบคลุมไปถึงการห้ามปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดบนชายหาดของทะเลภายในน่านน้ำไทย และกำหนดให้ออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับการขออนุญาตปลูกสร้างอาคารดังกล่าวต้องระบุลักษณะของอาคารและการล่วงล้ำที่พึงอนุญาตให้ก่อสร้างได้ไว้ให้ชัดเจน พร้อมทั้งระยะเวลาที่จะต้องพิจารณาอนุญาตให้แล้วเสร็จด้วย สำหรับมาตรา ๑๑๘ ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดโทษปรับซึ่งคำนวณตามพื้นที่ของอาคารหรือสิ่งอื่นใดในอัตราไม่น้อยกว่าตารางเมตรละห้าร้อยบาทแต่ไม่เกินตารางเมตรละหนึ่งหมื่นบาท และเพิ่มมาตรา ๑๑๘ ทวิ เพื่อกำหนดขั้นตอนการดำเนินการในกรณีที่เจ้าของสิ่งล่วงล้ำลำน้ำไม่ยอมรื้อถอน โดยกำหนดให้เจ้าท่ามีอำนาจในการจัดการกรณีดังกล่าว ต่อมาพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๐ ปรับปรุงอัตราโทษให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำและเพื่อประโยชน์ในการดูแลรักษาและป้องกันการบุกรุกพื้นที่ทางน้ำเนื่องจากการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตเพิ่มมากขึ้น โดยแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๘ เพิ่มโทษจำคุกเพิ่มอัตราโทษปรับ และเพิ่มมาตรการโทษปรับรายวัน เนื่องจากมีสิ่งปลูกสร้างที่ล่วงล้ำลำน้ำเป็นจำนวนมาก เพื่อให้การบังคับรื้อถอนทำได้รวดเร็วขึ้น และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๘ ทวิ กำหนดให้เจ้าท่ามีอำนาจและหน้าที่ในการดำเนินการกับอาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ปลูกสร้างโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต พร้อมทั้งกำหนดให้เจ้าท่าที่ปฏิบัติหน้าที่รื้อถอนหรือแก้ไขอาคารโดยสุจริตได้รับความคุ้มครองโดยไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย ซึ่งโทษตามกฎหมายที่กำหนดเป็นโทษปรับโดยบัญญัติว่า “... ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ... บาท และปรับอีกไม่เกินวันละ ... บาท

ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่” มีความหมายว่า การกำหนดโทษปรับครั้งแรกนั้น ถือเป็น การปรับสำหรับการกระทำที่ได้กระทำมาแต่ต้นจนถึงวันที่ต้องชำระค่าปรับ ส่วนโทษปรับรายวันในกรณีนี้เป็นโทษที่กำหนดไว้สำหรับกรณีการฝ่าฝืนกฎหมายที่ยังคงมีอยู่ อันเป็นความผิดทางอาญาที่รัฐกำหนดให้เป็นความผิด (mala prohibita) เพื่อให้ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายจะต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดโดยเร็ว ซึ่งหากไม่มีบทลงโทษกำหนดไว้เช่นนี้ ผู้กระทำความผิดจะไม่เร่งรีบหรือถอนสิ่งปลูกสร้างที่ล่วงล้ำลำนํ้า นั้น ซึ่งเป็นปัญหาแก่การเดินเรือในลำน้ำอันเป็นประโยชน์ส่วนรวมที่รัฐต้องคุ้มครอง ส่วนการคำนวณค่าปรับตามพื้นที่ของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างที่รุกล้ำนั้นก็เป็นไปตามหลักความได้สัดส่วน กล่าวคือ หากพื้นที่ล่วงล้ำมากก็ต้องเสียค่าปรับรายวันมาก เพื่อบังคับให้มีการรื้อถอนอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างโดยเร็วด้วย

ข้อโต้แย้งของจำเลยที่ว่า พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ บัญญัติให้เป็นความผิดและกำหนดโทษทางอาญาทันทีเมื่อพ้นระยะเวลาที่เจ้าท่ามีคำสั่งให้รื้อถอนหรือแก้ไขอาคารหรือสิ่งใดที่ล่วงล้ำลำนํ้าสาธารณะตามมาตรา ๑๑๘ ทวิ เป็นคำสั่งทางปกครองที่จำเลยมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งและฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ และมาตรา ๑๑๘ ทวิ เป็นมาตรการทางกฎหมายที่ให้อำนาจเจ้าท่ารื้อถอนหรือแก้ไขอาคารหรือสิ่งอื่นใดได้เมื่อระยะเวลาที่เจ้าท่าสั่งให้รื้อถอนหรือแก้ไขสิ้นสุดลง เมื่อเจ้าท่ามีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือแก้ไขได้เอง จึงไม่มีความจำเป็นต้องบัญญัติให้การฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าท่าเป็นความผิดอาญา จึงเป็นการบัญญัติกฎหมายอาญาโดยไม่จำเป็น ขัดต่อหลักนิติธรรม เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ เป็นเครื่องมือให้เจ้าท่า เลือกปฏิบัติต่อบุคคลได้นั้น

เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๑๑๘ บัญญัติโทษทางอาญากรณีผู้ฝ่าฝืนหรือผู้ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑๗ แล้วปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตจะมีโทษจำคุกและปรับโดยคำนวณตามพื้นที่ของอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำนํ้า และหากฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าท่าที่สั่งให้รื้อถอนภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๑๘ ทวิ วรรคหนึ่ง แล้วยังมีโทษปรับรายวันวันละไม่เกินตารางเมตรละสองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนคำสั่งจนกว่าจะมีการรื้อถอน การที่มาตรา ๑๑๘ บัญญัติความรับผิดและโทษทางอาญาแก่ผู้ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ล่วงล้ำลำนํ้าสาธารณะ หรือผู้ได้รับอนุญาตปลูกสร้างจากเจ้าท่าแต่ปลูกสร้างไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต โดยกำหนดให้มีโทษปรับรายวันซึ่งเป็นส่วนของโทษอาญาด้วยนั้น หากจำเลยเห็นว่าเป็นโทษทางปกครองก็เป็นสิทธิของจำเลยที่จะไปดำเนินการต่อสู้คดีได้ ส่วนกรณีที่เจ้าท่าจะเข้าดำเนินการรื้อถอนแก้ไขอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างที่ล่วงล้ำลำนํ้า นั้นเมื่อใด ย่อมเป็นดุลพินิจของเจ้าท่าที่จะต้องพิจารณาด้านงบประมาณที่จะต้องใช้จ่ายและเหตุปัจจัย

แวดล้อมต่าง ๆ ตามที่เห็นสมควร มาตรา ๑๑๘ ดังกล่าว จึงมิใช่เครื่องมือให้เจ้าท่าเลือกปฏิบัติต่อบุคคลที่มีสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ต่างกัน ทั้งไม่เป็นอุปสรรคขัดขวางการใช้สิทธิต่อผู้คดีของจำเลยอันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในกระบวนการยุติธรรม ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๗ วรรคสาม

ข้อโต้แย้งของจำเลยที่ว่า พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ บัญญัติให้การลงโทษปรับรายวันผู้ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าท่าตามมาตรา ๑๑๘ ทวิ มีองค์ประกอบความผิดสองประการ คือ ผู้กระทำผิดต้องเป็นผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๗ หรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑๗ แล้วปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต และผู้กระทำผิดต้องเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ดังนั้น ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองเป็นผู้รับโอนทางนิติกรรมหรือทางมรดก ย่อมไม่อาจลงโทษตามมาตรา ๑๑๘ ได้ เพราะเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ได้เป็นผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๗ หรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑๗ แล้วปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต หรือในทางกลับกันหากผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๗ หรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑๗ และปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต แต่ไม่ได้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง ย่อมไม่ครบองค์ประกอบความผิด แต่มาตรา ๑๑๘ บัญญัติให้ต้องรับโทษทางอาญาด้วย จึงขัดต่อหลักความชัดเจนแน่นอนของกฎหมายอาญา และหลักบุคคลไม่ต้องรับโทษอาญา กฎหมายที่ไม่อาจใช้บังคับเป็นการทั่วไปได้ ขัดต่อหลักนิติธรรม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคสอง นั้น

เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๑๑๘ มุ่งประสงค์ในการรับรองและคุ้มครองสิทธิของประชาชนให้มีความเสมอภาคและเท่าเทียมกันในการใช้ประโยชน์ทางน้ำสาธารณะ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำหรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว จึงกำหนดบทลงโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับแก่ผู้ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำสาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือผู้ได้รับอนุญาตแต่ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต และกรณีฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าท่าที่ให้รื้อถอนหรือแก้ไขอาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ล่วงล้ำลำน้ำ ให้ลงโทษปรับรายวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนคำสั่งด้วย บทบัญญัตินี้ดังกล่าวใช้บังคับแก่บุคคลใน ๒ กรณี ได้แก่ กรณีบุคคลผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๗ และกรณีบุคคลผู้ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑๗ แล้วปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต การที่พิจารณาว่าผู้รับโอนทรัพย์สินจะต้องรับผิดชอบหรือไม่ อย่างไร ย่อมอยู่กับอำนาจการพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรมซึ่งเป็นศาลที่พิจารณาคดี

ตามบทบัญญัตินี้ ดังนั้น เมื่อบทบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับแก่ผู้ปลูกสร้างและเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำสาธารณะทุกราย บทบัญญัติดังกล่าวจึงเป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป มีความชัดเจนแน่นอน ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่ขัดต่อหลักไม่มีความผิด ไม่มีโทษ ถ้าไม่มีกฎหมายกำหนด จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคสอง

ส่วนข้อโต้แย้งของจำเลยที่ว่า พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ กำหนดอัตราโทษทางอาญาไว้สูงเกินสมควรแก่การกระทำความผิด เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราโทษสำหรับการกระทำความผิดบุกรุกตามกฎหมายอื่น เช่น ประมวลกฎหมายที่ดิน พระราชบัญญัติป่าไม้ พระพุทธศักราช ๒๔๘๔ และพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงไม่เป็นไปตามหลักความได้สัดส่วน พอเหมาะพอควรแห่งการกระทำ จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง หรือไม่

เห็นว่า บทบัญญัติเกี่ยวกับอัตราโทษตามมาตรา ๑๑๘ ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงอัตราโทษให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายและเพื่อประโยชน์ในการดูแลรักษาและป้องกันการบุกรุกพื้นที่ทางน้ำ เนื่องจากในปัจจุบันมีการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ โดยไม่ได้รับอนุญาตเพิ่มมากขึ้น จึงสมควรต้องเพิ่มโทษจำคุก อัตราโทษปรับ และเพิ่มมาตรการลงโทษปรับรายวันเพื่อให้มีการรื้อถอนเร็วขึ้น ซึ่งอัตราโทษจำคุกไม่เกินสามปีเป็นอัตราโทษที่เหมาะสมกับการล่วงล้ำลำน้ำสาธารณะอันเป็นการขัดขวางการใช้ประโยชน์ของสาธารณชน และอัตราโทษปรับโดยคำนวณตามพื้นที่ของสิ่งล่วงล้ำลำน้ำในอัตราโทษไม่น้อยกว่าตารางเมตรละหนึ่งพันบาทแต่ไม่เกินตารางเมตรละสองหมื่นบาท ส่วนโทษปรับรายวันเป็นโทษที่กำหนดไว้สำหรับการฝ่าฝืนกฎหมายที่ยังคงดำเนินอยู่ ซึ่งหากไม่มีการกำหนดบทลงโทษเช่นนี้ไว้ ผู้ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามก็จะไม่เร่งรื้อถอนหรือแก้ไขอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างที่ล่วงล้ำลำน้ำ การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวย่อมไม่เกิดประสิทธิภาพและไม่บรรลุวัตถุประสงค์ในการป้องกันการรุกล้ำลำน้ำสาธารณะอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ จึงมิได้เป็นบทบัญญัติที่กำหนดโทษทางอาญาเกินสมควรแก่การกระทำความผิด ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง

สำหรับข้อโต้แย้งของจำเลยที่ว่า พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ เป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อหลักบุคคลไม่ต้องรับโทษอาญาถ้าไม่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิด เพราะไม่มีบทบัญญัติให้การฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าท่าตามมาตรา ๑๑๘ ทวิ วรรคหนึ่ง เป็นความผิดอาญา แต่มีการกำหนดโทษไว้ จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง นั้น

เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๑๑๘ กำหนดให้การกระทำที่เป็นความผิดคือการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑๗ มีโทษจำคุกและโทษปรับทางอาญา ส่วนมาตรา ๑๑๘ ทวิ เป็นการกำหนดโทษทางอาญาตามขั้นตอนที่ผู้กระทำผิดไม่ยอมรื้อถอนอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างเมื่อพ้นกำหนดเวลาที่เจ้าท่าสั่งให้รื้อถอนแล้วโดยให้ปรับเป็นรายวันกรณีจึงมีกฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิดไว้โดยชัดแจ้ง ไม่ขัดต่อหลักไม่มีความผิด ไม่มีโทษ โดยไม่มีกฎหมาย อันจะทำให้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคสาม และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ